ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Mgr. Petrem Košíkem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Bärenreiter Praha s.r.o.,** IČO: 405 27 352
sídlem Náměstí Jiřího z Poděbrad 112/19, 130 00 Praha
zastoupená advokátem JUDr. Mgr. Rudolfem Leškou, Ph.D., LL.M.
sídlem Apolinářská 445/6, 128 00, Praha

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo zahraničních věcí, IČO 176 51 921**
sídlem Loretánské nám. 101/5, 118 00 Praha
zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 697 97 111
sídlem Rašínovo nábřeží 42, 128 00, Praha 2

žaloba ve věci autorského práva

takto:

I. **Žalovaná je povinna zdržet se** dalšího užití hudebních děl [Název 1] od autora [Osoba 1], [Název 2] od autora [Osoba 1], [Název 3] od autora [Osoba 2], [Název 4] od autora [Osoba 3], [Název 5], op. 14, sešit 2 od autora [Osoba 4], [Název 6] od autora [Osoba 5], [Název 7] od autora [Osoba 5], [Název 8] od autora [Osoba 5] a [Název 9] od autora [Osoba 5] jejich zpřístupňováním veřejnosti prostřednictvím internetových stránek mzv.gov.cz, a to do **15 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje R. K.

II. **Žalovaná je povinna** nahradit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce JUDr. Rudolfa Lešky, náhradu nákladů řízení ve výši **34 524,80 Kč**, a to do **3 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 23. 7. 2025 se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalované povinnost zdržet se užití hudebních děl autorů [Osoba 1], [Osoba 2], [Osoba 3], [Osoba 4] a [Osoba 5], k jejichž publikaci došlo žalovanou na jejích webových stránkách.

2. Žalobu odůvodnila tak, že je hudebním nakladatelstvím zabývajícím se vydáváním notových materiálů české hudby. Na základě licenční smlouvy č. 662 ze dne 25. 2. 2004, ve znění dodatku ze dne 19. 9. 2023 žalobkyně nabyla výhradní oprávnění k užití chráněného hudebního díla [Název 1] autora [Osoba 1] (*Datum). Od stejného autora pak žalobkyně nabyla na základě licenční smlouvy č. 871 ze dne 13. 2. 2017 výhradní oprávnění k užití hudebního díla [Název 2]. Od autora [Osoba 2] (*Datum) žalobkyně na základě licenční smlouvy č. 880 ze dne 16. 5. 2018 nabyla výhradní oprávnění k užití hudebního díla s názvem [Název 3]. Dále získala oprávnění k užití hudebního díla autora [Osoba 3] (*Datum - †Datum) – [Název 4], a to uzavřením licenční smlouvy č. 551 ze dne 24. 11. 2004 s jediným dědicem autorských práv k uvedenému dílu. Na základě licenčních smluv č. 568/1 ze dne 18. 7. 2002, 258/2 ze dne 28. 8. 2002, č. 568/3 ze dne 18. 6. 2002 a č. 568/4 ze dne 1. 3. 2004, které byly uzavřeny se všemi čtyřmi dědici žalobkyně nabyla výhradní oprávnění k užití chráněného hudebního díla [Název 5] autora [Osoba 4] (*Datum - †Datum), Na základě licenční smlouvy č. 79 ze dne 16. 2. 2000 uzavřené s jediným dědicem autorských práv žalobkyně nabyla výhradní oprávnění k užití chráněných hudebních děl [Název 6], [Název 7, 8, 9] autora [Osoba 5] (*Datum - †Datum).

3. Žalobkyně náhodou zjistila, že na oficiálním webu Ministerstva zahraničních věcí se nachází nelegální elektronické rozmnoženiny výše uvedených děl v podobně notových zápisů (partitur), které jsou nabízeny veřejností volně ke stažení ve formátu PDF. Žalovaná tak uvedená hudební díla užívá, aniž by k nim měla příslušnou licenci. V důsledku jednání žalované vzniká žalobkyni majetková újma v podobě ušlého zisku za všechny rozmnoženiny hudebních děl, které si od ní zákazníci nekoupí, protože si je zdarma stáhnou za pár sekund z webu žalované. Dále kromě majetkové újmy vzniká žalobkyni také újma nemajetková v podobě zásahu do její dobré pověsti, když prodává něco, co jiný nabízí zadarmo. Žalovaná je organizační složkou státu, která má odpovědnost za obsah internetových stránek mzv.gov.cz, na nichž k porušování autorských práv dochází.

4. Před zahájením řízení ve věci samé bylo usnesením ze dne 4. 7. 2025, č. j. 1 Nc 23/2025, které nabylo právní moci dne 24. 7. 2025 předběžným opatřením žalované nařízeno zdržet se užití hudebních děl autorů [Osoba 1], [Osoba 2], [Osoba 3], [Osoba 4] a [Osoba 5] specifikovaných ve výroku I. tohoto usnesení, k jejichž publikaci došlo žalovanou na jejích webových stránkách stránek mzv.gov.cz.

5. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 10. 9. 2025 uvedla, že po doručení usnesení o nařízení předběžného opatření dne 7. 7. 2025 bezodkladně odstranila všechna hudební díla uvedená v usnesení ze svých webových stránek. Předžalobní výzvu žalobkyně ze dne 22. 7. 2025 považovala za bezpředmětnou, protože dotčená díla byla již smazána podle konkrétních adres uvedených v usnesení soudu. Teprve ze žaloby se žalovaná dozvěděla o dalších konkrétních adresách, na nichž se měla díla nacházet, a ty rovněž neprodleně odstranila. Uvedla, že hudební díla byla na webu zveřejněna pouze v souvislosti s hudební soutěží pořádanou Velvyslanectvím ČR ve Vilniusu, která se uskutečnila v květnu a nemá v úmyslu je znovu uveřejňovat. Dle žalované tak neexistuje obava z opakování zásahu, a tedy ani právní zájem na podání zdržovací

žaloby. Žalovaná dále poukazuje na to, že předžalobní výzva odeslaná dne 22. 7. 2025 a doručená žalované až dne 24. 7. 2025 stanovila sedmidenní lhůtu od odeslání výzvy k odstranění tvrzeného zásahu, avšak žaloba byla žalobkyní podána již dne 23. 7. 2025, tedy před uplynutím této lhůty. Podle žalované tak žalobkyně nepostupovala v souladu s § 142a odst. 1 o. s. ř. a žalobu podala předčasně a žalobkyně by tak v případě úspěchu ve věci neměla mít nárok na náhradu nákladů řízení. Žalovaná zároveň zdůrazňuje, že jednala vždy v dobré víře, předběžné opatření bylo prvním upozorněním na možný zásah a žádná dobrovolná možnost nápravy jí předtím nebyla poskytnuta. Z uvedených důvodů považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

6. Podáním ze dne 29. 9. 2025 žalobkyně rozšířila žalobu o peněžitý nárok na zaplacení částky ve výši 9 257 485,68 Kč spolu s 11,5% úrokem z prodlení ročně od 22. 9. 2025 do zaplacení, z titulu bezdůvodného obohacení podle § 40 odst. 4 autorského zákona za neoprávněné zpřístupnění rozmnoženin hudebních děl bez licence a bez zaplacení obvyklé autorské odměny veřejnosti. Výši tohoto nároku odvozuje z obvyklé licenční odměny stanovené porovnáním s licenčními smlouvami a dalšími odbornými metodami, přičemž tvrdí, že digitální online zpřístupnění odůvodňuje vyšší odměnu než užití v tištěných publikacích. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně neuhradila soudní poplatek za nově uplatněný peněžitý nárok uložený usnesením č. j. 9 C 12/2025-7, ze dne 29. 7. 2025, soud řízení co do peněžitého nároku žalobkyně ve výši 9 257 485,68 Kč s příslušenstvím usnesením č.j. 9 C 12/2025-46, ze dne 10. 11. 2025 zastavil a v řízení bylo pokračováno jen v rozsahu zdržovacího nároku původně uplatněného žalobkyní.

7. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný tento skutkový stav.

8. Žalobkyně je obchodní společnost provozující hudební nakladatelství v období 12. 11. 1999 až 11. 2. 2011 užívající obchodní firmu Editio Bärenrenreiter Praha, spol. s r.o. zabývající se vydáváním notových materiálů české hudby (*zjištěno z úplného výpisu z obchodního rejstříku žalobkyně ze dne 10. 4. 2025 a ze snímku obrazovky – internetových stránek žalobkyně baerenreiter.cz/cs/o-nakladatelství ze dne 1. 4. 2025*).

9. Žalovaná je organizační složkou státu (*skutečnost obecně známá*), která provozuje internetové stránky na adrese mzv.gov.cz (*zjištěno ze snímku obrazovky – internetových stránek žalované mzv.gov.cz/jnp/ze dne 1. 4. 2025).*

10. Mezi žalobkyní jako nakladatelem a [Osoba 1], nar. [Datum], jako autorem, byla dne 25. 2. 2004 uzavřena licenční smlouva č. 662, ve znění dodatku ze dne 19. 9. 2023. Předmětem této smlouvy bylo udělení souhlasu [Osoba 1], autora hudebních děl s názvy [Název 10] a **[Název 1]**, žalobkyni k jejich výhradnímu užití všemi způsoby po dobu trvání smlouvy. Žalobkyně se zavázala hradit za užití těchto děl sjednanou odměnu. *(zjištěno z licenční smlouvy č. 662 ze dne 25. 2. 2004, ve znění dodatku ze dne 19. 9. 2023)*

11. Mezi žalobkyní jako nakladatelkou a **[Osoba 1]**, nar. [Datum], jako autorem, byla dne 13. 2. 2017 uzavřena licenční smlouva č. 871. Jejím předmětem bylo udělení souhlasu [Osoba 1], autora hudebního díla **[Název 2]**, žalobkyni k výhradnímu užití tohoto díla všemi způsoby po dobu trvání smlouvy. Žalobkyně se zavázala hradit za užití díla sjednanou odměnu (*zjištěno z licenční smlouvy č. 871 ze dne 13. 2. 2017*).

12. Mezi žalobkyní jako nakladatelkou a **[Osoba 2]**, nar. [Datum], jako autorem, byla dne 16. 5. 2018 uzavřena licenční smlouva č. 880. Jejím předmětem bylo udělení souhlasu [Osoba 2], autora hudebního díla **[Název 3]**, žalobkyni k výhradnímu užití tohoto díla všemi způsoby po dobu trvání smlouvy. Žalobkyně se zavázala hradit za užití díla sjednanou odměnu (*zjištěno z licenční smlouvy č. 880 ze dne 16. 5. 2018*).

13. Mezi žalobkyní jako nakladatelkou a [Osoba 6], dědicem autorských práv k dílu autora [Osoba 3] (*Datum–†Datum) s názvem **[Název 4]** (úprava známých melodií Antonína Dvořáka)**,** byla dne 24. 11. 2004 uzavřena licenční smlouva č. 551. Jejím předmětem bylo udělení souhlasu [Osoba 6] žalobkyni k výhradnímu užití tohoto díla všemi způsoby po dobu trvání smlouvy. Žalobkyně se zavázala hradit za užití díla sjednanou odměnu (*zjištěno z licenční smlouvy č. 551 ze dne 24. 11. 2004).*

14. Mezi žalobkyní jako nakladatelkou a [Osoba 7, 8, 9, a 10], jako dědici autorských práv k dílům autora **[Osoba 4]** (*Datum–†Datum) s názvem **[Název 5], sešit 1, 2 a 3,** byly dne 18. 7. 2002, dne 28. 8. 2002, dne 18. 6. 2002 a dne 1. 3. 2004 uzavřeny licenční smlouvy a č. č. 568/1, č. 568/2, č. 568/3 a č. 568/4. Jejich předmětem bylo udělení souhlasu dědiců autorských práv žalobkyni k výhradnímu užití těchto děl všemi způsoby po dobu trvání smlouvy. Žalobkyně se zároveň zavázala hradit za užití děl sjednanou odměnu (*zjištěno z licenčních smluv č. 568/1 ze dne 18. 7. 2002, č. 568/2 ze dne 28. 8. 2002, č. 568/3 ze dne 18. 6. 2002 a č. 568/4 dne 1. 3. 2004).*

15. Mezi žalobkyní jako nakladatelkou a Nadací [Osoba 5], dědicem autorských práv k dílům autora **[Osoba 5]** (*Datum - †Datum) s názvy **[Název 6], [Název 7, 8, 9],** byla dne 16. 2. 2000 uzavřena licenční smlouva č. 79. Jejím předmětem bylo udělení souhlasu jediného dědice autorských práv žalobkyni k výhradnímu užití těchto děl jejich vydáním a šířením obvyklými způsoby po dobu trvání smlouvy. Žalobkyně se zavázala hradit za užití děl sjednanou odměnu (*zjištěno z licenční smlouvy č. 79 ze dne 16. 2. 2000, včetně její přílohy).*

16. Na stránkách Ministerstva zahraničních věcí mzv.gov.cz se ke dni 25. 3. 2025 nacházela volně ke stažení ve formátu PDF následující hudební díla:

[Název 2] autora **[Osoba 1]**, zahrnující notové zápisy ke skladbám [Názvy 11 až 17];

[Názvy 18] (Anglický název) autora **[Osoba 1]** zahrnující skladby [Názvy 19- až 26];

[Název 62] autora **[Osoba 2]** zahrnující notové zápisy ke skladbám s názvem [Název 63 až 82];

[Název 83 autora **[Osoba 4]** zahrnující skladby [Názvy 27 až 53];

[Názvy 54] autora **[Osoba 3]** (úprava melodií **Antonína Dvořáka** zahrnující skladby s názvy [Názvy 55 až 61];

[Název 9] ([Anglická verze]), kniha č. 3 autora **[Osoba 5]** zahrnující skladby [Název 84 až 87];

[Název 6 – anglická verze] ([Název 6]) autora **[Osoba 5]** zahrnující skladby [Název 88 až 91];

[Název 7] ([Anglická verze]), kniha č. 1 autora **[Osoba 5]** zahrnující skladby [Název 92 až 96]

[Název 8] kniha č. 2 autora **[Osoba 5]** zahrnující skladby [Název 97 až 101]

(*zjištěno z notářského zápisu NZ 204/2025, N 229/2025 ze dne 25. 3. 2025 sepsaného JUDr. Vladimírou Ostrožlíkovou, notářkou ve Dvoře králové nad Labem, včetně jeho příloh*).

17. Ze shodných skutkových tvrzení účastníků vyplynulo, že žalovaná v návaznosti na doručení usnesení zdejšího soudu o nařízení předběžného opatření ze dne 4. 7. 2025, č. j. 1 Nc 23/2025–19 odstranila ze svých internetových stránek v předchozím odstavci jmenovaná hudební díla, vyjma děl **[Název 1]** autora [Osoba 1] a **[Název 7] a II.** autora [Osoba 5]. Naposledy jmenovaná díla byla z internetových stránek žalované kompletně odstraněna až po podání žaloby ve věci samé (*nesporná tvrzení účastníků*).

18. Na stránkách Ministerstva zahraničních věcí mzv.gov.cz se ke dni 23. 7. 2025 (den podání žaloby) nacházelo následující hudební dílo: **[Anglická verze Název 1]** autora **[Osoba 1]** (*zjištěno ze snímku obrazovky – internetových stránek žalované mzv.gov.cz ze dne 23. 7. 2025).*

19. Na stránkách Ministerstva zahraničních věcí mzv.gov.cz se ke dni 21. 7. 2025 nacházela následující hudební díla **[Název 7]** ([Anglická verze]), kniha č. 1 autora **[Osoba 5]** (*zjištěno ze snímku obrazovky – internetových stránek žalované mzv.gov.cz ze dne 21. 7. 2025).*

20. Právní zástupce žalobkyně odeslal dne 22. 7. 2025 žalované předžalobní výzvu datovanou dne 14. 7. 2025 ve smyslu § 142a občanského soudního řádu, kterou žalobkyně vyzvala žalovanou, aby zamezila sdělování ve výzvě uvedených hudebních děl veřejnosti prostřednictvím webové stránky mzv.gov.cz. Výzva byla žalované doručena dne 24. 7. 2025. (*zjištěno z předžalobní výzvy ze dne 14. 7. 2025 a z kopie obálky s razítkem pošty ze dne 22. 7. 2025 a razítkem z podatelny žalované 24. 7. 2025).*

21. Z ostatních důkazů provedených při jednání soud nezjistil žádné skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci samé. Soud současně neprovedl důkazy označené žalobkyní v jejím podání ze dne 29. 9. 2025 k prokázání jejího peněžitého nároku, a to jednak z důvodu, že část listinných důkazů, zejména licenčních smluv byla žalobkyní předložena v jazyce anglickém, když jednacím jazykem je výhradně jazyk český a jednak z důvodu, že se jedná o důkazy navržené žalobkyní k prokázání výše jejího peněžitého nároku na zaplacení bezdůvodného obohacení za neoprávněné užití děl, když ohledně tohoto nároku bylo řízení pravomocně zastaveno a provádění těchto důkazů by tak bylo nadbytečné.

22. Na základě zjištěných skutečností dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu ve věci samé. Žalobkyně je hudebním nakladatelstvím zabývajícím se vydáváním notových materiálů české hudby a žalovaná je organizační složkou státu provozující internetové stránky na doméně mzv.gov.cz. Žalobkyně jakožto nakladatelka v období let 2000 až 2018 postupně uzavřela řadu licenčních smluv s autory či dědici autorských práv k hudebním dílům, a to konkrétně s [Osoba 1] (smlouvy č. 662 a 871), [Osoba 2] (č. 880), [Osoba 6] jako dědicem [Osoba 3] (č. 551), dědici [Osoba 4] (č. 568/1–4) a Nadací [Osoba 5] jako dědicem práv k dílům [Osoba 5] (č. 79). Na základě těchto smluv získala žalobkyně výhradní právo uvedená díla užívat. Z notářského zápisu NZ 204/2025 vyplynulo, že ke dni 25. 3. 2025 byly na internetových stránkách žalované volně ke stažení notové materiály odpovídající dílům, k nimž žalobkyně drží výhradní licence. Z dalších snímků obrazovky vyplývá, že ještě ve dnech 21. 7. a 23. 7. 2025 se některá z těchto děl (**[Anglická verze Název 1]** a **[Název 7] a II.**) na stránkách žalované stále nacházela. Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce zaslala dne 22. 7. 2025 žalované předžalobní výzvu datovanou dnem 14. 7. 2025 doručenou dne 24. 7. 2025, v níž žalovanou vyzvala k odstranění zpřístupnění dotčených děl veřejnosti prostřednictvím webu mzv.gov.cz.

23. Soud po důkladném prostudování provedených důkazů posoudil věc po právní stránce následovně.

24. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „a. z.“), je předmětem práva autorského dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen „dílo“). Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, **dílo hudební**, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické

a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické.

25. Podle § 5 odst. 1 a. z. je **autorem** fyzická osoba, která dílo vytvořila.

26. Podle § 6 a. z. je autorem díla fyzická osoba, jejíž pravé jméno **je obvyklým způsobem uvedeno na díle** nebo je u díla uvedeno v seznamu předmětů ochrany vedeném příslušným kolektivním správcem, není-li prokázán opak; to neplatí v případech, kdy je údaj v rozporu s jiným údajem takto uvedeným. Toto ustanovení se použije i tehdy, je-li toto jméno pseudonymem, pokud autorem přijatý pseudonym nevzbuzuje pochybnosti o autorově totožnosti.

27. Podle § 10 a. z. právo autorské zahrnuje výlučná práva osobnostní (§ 11 a. z.) a výlučná práva majetková (§ 12 a násl. a. z.).

28. Podle § 11 odst. 2 a. z. autor má právo osobovat si autorství, včetně práva rozhodnout, zda a jakým způsobem má být jeho autorství uvedeno při zveřejnění a dalším užití jeho díla, je-li uvedení autorství při takovém užití obvyklé.

29. Podle § 12 odst. 1 a. z., má autor právo své dílo užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem či prvky **a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva**; jiná osoba může dílo užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem.

30. Podle § 18 odst. 1 a. z. **sdělováním díla veřejnosti se rozumí zpřístupňování díla v nehmotné podobě**, živě nebo ze záznamu, po drátě nebo bezdrátově. Podle odst. 2 téhož ustanovení je sdělováním díla veřejnosti podle odstavce 1 také zpřístupňování díla veřejnosti **způsobem, že kdokoli může mít k němu přístup na místě a v čase podle své vlastní volby zejména počítačovou nebo obdobnou sítí.** Tímto sdělováním díla veřejnosti je také zpřístupňování díla veřejnosti poskytovatelem služby pro sdílení obsahu online podle § 46 odst. 1, bylo-li dílo nahráno uživatelem takové služby.

31. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2013 **licenční smlouvou** autor poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva dílo užít **(licenci)** k jednotlivým způsobům nebo ke všem způsobům užití, v rozsahu omezeném nebo neomezeném, a nabyvatel se zavazuje, není-li podle § 49 odst. 2 písm. b) sjednáno jinak, poskytnout autorovi odměnu.

32. Podle § 2358 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“) **licenční smlouvou** poskytuje poskytovatel nabyvateli oprávnění k výkonu práva duševního vlastnictví (licenci) v ujednaném omezeném nebo neomezeném rozsahu a nabyvatel se zavazuje, není-li ujednáno jinak, poskytnout poskytovateli odměnu.

33. Podle § 40 odst. 1 a. z. písm. b) se může autor, **do jehož práva bylo neoprávněně zasaženo nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, domáhat mimo jiné zákazu ohrožení svého práva, včetně hrozícího opakování**, nebo neoprávněného zásahu do svého práva, zejména zákazu neoprávněné výroby, neoprávněného obchodního odbytu, neoprávněného dovozu nebo vývozu originálu nebo rozmnoženiny či napodobeniny díla, neoprávněného sdělování díla veřejnosti, jakož i neoprávněné propagace, včetně inzerce a jiné reklamy.

34. Pro posouzení nároku žalobkyně je zásadní, že autorské právo je právem absolutní povahy a jako takové působí proti všem (erga omnes). Autorské právo zahrnuje výlučná práva osobnostní (§ 11 a. z.) a výlučná práva majetková (§ 12 a násl. a. z.). Mezi výlučná majetková práva autora řadí autorský zákon především právo dílo užít. Jiné osoby, než autor mohou toto

právo vykonávat jedině za předpokladu, že jim k tomu autor licenční smlouvou poskytne příslušné oprávnění. Autorský zákon ani jiné právní předpisy neuvádějí žádnou definici, která by vyčerpávajícím způsobem vymezila, co vše lze podřadit pod pojem užití autorského díla. Ustanovení § 12 odst. 4 a. z. nicméně obsahuje alespoň demonstrativní výčet práv, jejichž výkonem dochází k užití autorského díla a která jsou podrobněji popsána v ustanoveních §13 až § 23 a. z.. Jeden ze způsobů užití autorského díla představuje sdělování díla veřejnosti podle § 18 odst. 1 a. z., tedy zpřístupňování díla nebo jeho rozmnoženin v nehmotné podobě po drátě nebo bezdrátově, nevyjímaje zpřístupňování díla (jeho nehmotných rozmnoženin) veřejnosti takovým způsobem, že kdokoli má k tomuto dílu přístup z místa a v době, které si zvolí. Sdělováním díla veřejnosti se tak mimo jiné rozumí i zpřístupňování rozmnoženin autorského díla s využitím počítačové (internetové) sítě (§ 18 odst. 2 a. z.).

35. V řízení bylo prokázáno, že autoři, případně dědici autorských práv, licenčními smlouvami poskytli žalobkyni výhradní majetková práva k dotčeným dílům ve smyslu § 12 odst. 1 a. z. zákona. Žalobkyně tak byla podle § 41 a. z. výhradně oprávněna tato díla užívat. Žalovaná však, aniž by disponovala majetkovými autorskými právy k uvedeným dílům, zpřístupnila ve výroku I. tohoto rozhodnutí specifikovaná díla veřejnosti ve smyslu § 18 odst. 1 a 2 a.z.. Po právní stránce lze tedy uzavřít, že ze strany žalované došlo k neoprávněnému užití děl jejich zpřístupněním v nehmotné podobě dle § 18 odst. 2 a. z., a to způsobem umožňujícím komukoli přístup k těmto dílům na místě a v čase podle vlastní volby prostřednictvím internetu.

36. Žalobkyně má tedy s ohledem na shora uvedené skutečnosti právo požadovat po žalované zákaz neoprávněného zásahu do svých práv podle § 41 ve spojení s § 40 odst. 1 písm. b) a. z., a to konkrétně zákaz zpřístupňování dotčených děl veřejnosti prostřednictvím internetových stránek mzv.gov.cz. Na důvodnosti žaloby nic nemění ani skutečnost, že žalovaná již závadného jednání zanechala, a to navíc nikoli v plném rozsahu, nýbrž pouze v důsledku nařízeného předběžného opatření. Tento závěr odpovídá i judikatuře, podle níž ukončení zásahu pouze v důsledku předběžného opatření samo o sobě nezbavuje žalobce práva domáhat se zákazu dalšího porušování (srov. rozsudek Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 19. 10. 1934, sp. zn. Rv II 131/33, a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 23 Cdo 5843/2017).

37. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 o. s. ř. ve spojení s § 151 o. s. ř. a žalobkyni, která byla ve věci plně úspěšná, přiznal na náhradě těchto nákladů částku 34 524,80 Kč (výrok II. tohoto rozsudku). Žalobkyně byla v řízení zastoupena advokátem, což znamená, že jí kromě náhrady uhrazeného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč náleží také náhrada nákladů potřebných pro její zastupování. Ty byly tvořeny odměnou advokáta podle § 6 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 5 a § 9 odst. 3 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „a. t.“), ve výši 18 500 Kč za 5 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, návrh na nařízení předběžného opatření ze dne 10. 4. 2025, předžalobní výzva ze dne 14. 7. 2025, žaloba ze dne 23. 7. 2025 a účast na jednání dne 9. 2. 2026) po 3 700 Kč, paušální náhradou hotových výdajů vynaložených advokátem ve výši 2 250 Kč za pět úkonů po 450 Kč podle § 13 odst. 4 a. t. a náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 4 357,50 Kč, kterou je advokát povinen ze své odměny a ze svých náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu. Soud nepovažuje za účelně vynaložený úkon právní služby písemné rozšíření žaloby ze dne 29. 9. 2025, když řízení bylo v této části pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Ze stejných důvodů soud žalobkyni nepřiznal ani odměnu za sdělení žalobkyně datované dne 21. 10. 2025, když toto se týkalo pouze skutečnosti, že žalobkyně neuhradila soudní poplatek za peněžitý nárok a dále odměnu za jednání před soudem dne 2. 10. 2025, když toto jednání muselo být odročeno právě z důvodů, že žalobkyně na poslední chvíli rozšířila svou žalobu o peněžitý nárok, za který

nakonec neuhradila soudní poplatek. Soud dále přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení spočívající v hotových výdajích vynaložených žalobkyní na vyhotovení notářského zápisu NZ 204/2025, N 229/2025 ze dne 25. 3. 2025 ve výši 7 417, 30 Kč, který byl čten k důkazu. Soud nepřiznal žalované náhradu nákladů řízení spočívající v hotových výdajích vynaložených žalobkyní na vyhotovení dalšího notářského zápisu NZ 201/2025, N 245/2025 ze dne 3. 4. 2025, když žalobkyně netrvala na jeho čtení při provádění důkazů a současně se dle jeho obsahu jedná o notářský zápis obsahově obdobný s notářským zápisem ze dne 25. 3. 2025, který byl pořízen pouze o několik málo dní později dne 3. 4. 2025 jiným notářem (oba notářské zápisy zaznamenávaly obsah internetových stránek žalované ve dnech jejich pořízení). Soud tedy nepovažuje náklady na tento druhý notářský za žalobkyní účelně vynaložené.

38. K námitce žalované, že žaloba byla podána předčasně, neboť žalobkyně nezaslala žalované výzvu ve smyslu § 142a o. s. ř. alespoň sedm dnů před podáním žaloby, soud uvádí, že žalobu za předčasnou nepovažuje. Soud přihlédl zejména k tomu, že žalované bylo již dne 7. 7. 2025 doručeno předběžné opatření ukládající jí povinnost zdržet se dalšího užívání předmětných hudebních děl na jejích internetových stránkách. Od tohoto data tedy žalovaná musela mít pochybnost o zákonnosti svého jednání, přičemž ani do dne podání žaloby všechna dotčená díla z webových stránek neodstranila. Za této situace soud přiznal žalobkyni plnou náhradu nákladů řízení, a to i přesto, že předžalobní výzva nebyla odeslána s dostatečným časovým předstihem. Funkce předžalobní výzvy — tj. vyzvat povinný subjekt k dobrovolnému splnění povinnosti — byla totiž naplněna již samotným uložením předběžného opatření, které

žalovaná plně nerespektovala.

39. O lhůtě k plnění ve výroku o náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 160 odst. 1 části věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Nesplní-li povinný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v určených lhůtách dobrovolně, může se oprávněný domáhat jejich splnění nařízením soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Praha 9. února 2026

JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje R. K.